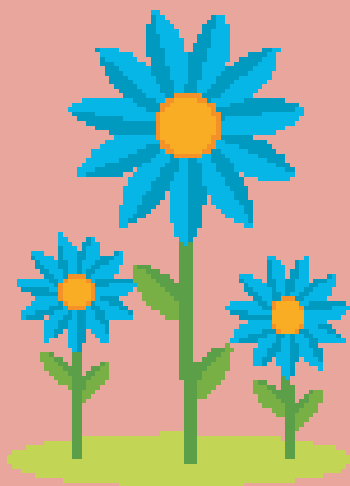

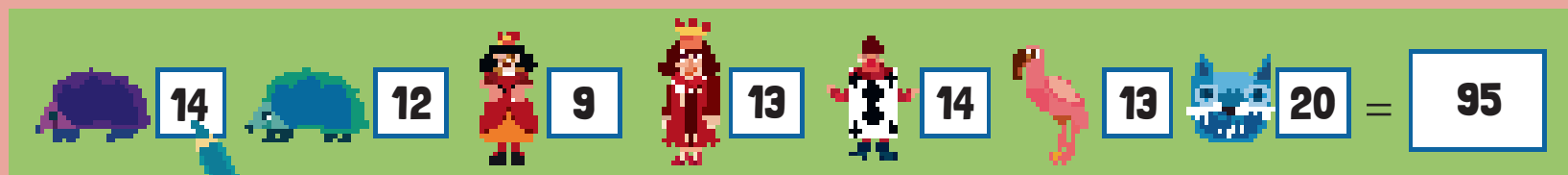
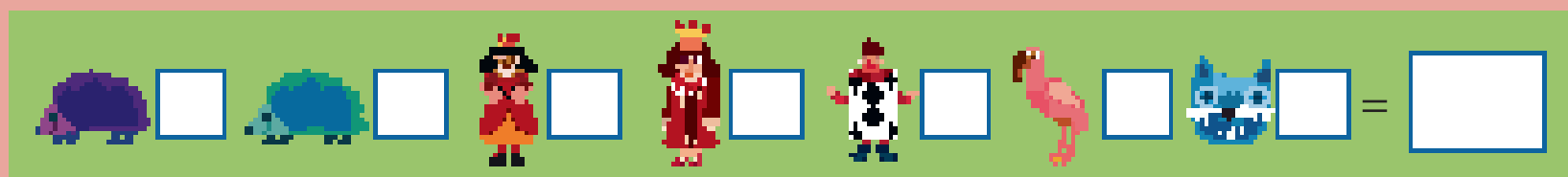
Vyjít z bludiště však není vaším jediným úkolem: bude se po vás chtít i to, abyste našli a spočítali všechny zdánlivě přátelské kočky, mluvící zvířata, Kloboučníky, kruté královny, neobvykle vyhlížející vojáky, spěchající králíky, ospalé housenky a koláčky s nečekanými účinky.

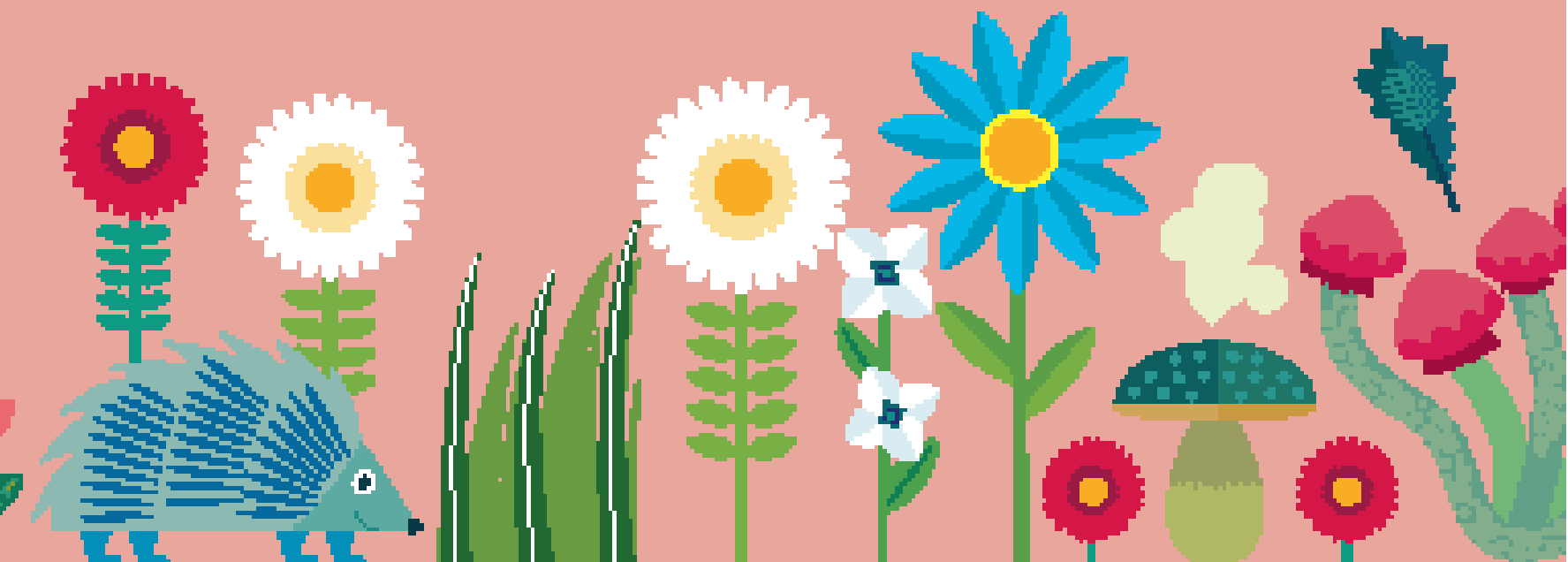
Popravdě, nikdo přesně neví, kolik podivností na vás v Říši divů čeká. V tom tkví váš úkol – musíte je všechny najít a spočítat. Uděláte to takhle...

Vedle každého bludiště najdete seznam postaviček a jiných neobvyklých stvoření a k nim přiřazená prázdná místa.

Měli byste je všechny najít a spočítat, kolik se jich na dvoustránce nachází. Pak číslo, k němuž jste se dopočítali, vepište do odpovídajících rámečků.

Poté všechny své odpovědi spočítejte a součet zapište do velkého rámečku. Výsledek můžete následně zkontrolovat na stránkách s klíčem na konci knihy. Pokud vše sedí, máte to správně. Pokud ne, připravte se: celé to bláznivé počítání začíná odznova!

Každé bludiště odpovídá jedné části Říše divů. Pokud Alenčin příběh neznáte, nebo si jej nedokážete pořádně vybavit, máme tu několik záchytných bodů, které vám pomohou najít správnou cestu.

1

1. Jednoho odpoledne Alenka v zahradě zahlédla bílého králíka, který držel velké kapesní hodinky. Poháněna zvědavostí následovala králíka do jeho nory, kde se – zcela nečekaně – propadla dírou, která se zdála být téměř bezedná. Kdepak asi přistane?

2

2. Alenka se najednou ocitla v místnosti s desítkami dveří. Do kterých z nich ale asi zamířil králík s hodinkami? Malým klíčem, jež našla na stolečku, se jí podařilo otevřít úplně droboučké dveře, které vedly do jakési zahrady. Vypadalo to tam přenádherně, ale dveře byly příliš malé, než aby jimi dokázala projít.

7

7. Procházela lesem, v němž rostly květiny vysoké jako stromy. Alence se do hlavy vloudila neodbytná myšlenka a musela pořád uvažovat, zda jsou kytky tak vzrostlé, nebo ona tak malinká. V ruce stále držela kousek houby a maličko si z ní ukousla. Po několika krocích se začala cítit nějak zvláště...

6. Protílátka, kterou si Alenka vzala, však vše jen zhoršila. Dívka teď nebyla o nic větší, než ospalá housenka, která si lebedila na kloboučku obrovské houby. Chtěla s ní zapříst rozhovor, jenže housenka byla tak divná a nezúčastněná, až se Alenka rozzlobeně otočila na podpatku a odkráčela pryč.

8

8. Vracela se jí její normální velikost, o tom nebylo pochyb. Jenomže prvně začal růst jenom její krk a po chvíli vypadal jako žízala. To si alespoň myslel rozzuřený holub, který ji lesem pronásledoval.

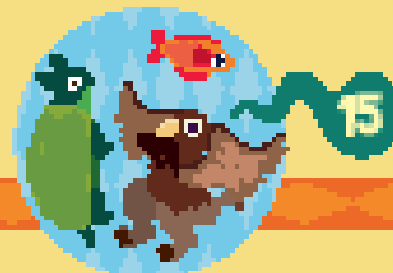
9

9. Alenka najednou na mýtince uviděla malý domek. Chystala se vkročit dovnitř a optat se tam na cestu, jenomže když vystoupila na první ze schodů u dveří, naskytl se jí neobvyklý pohled: kuchyně byla plná přetékaajících rendlíků a kastrolů a kuchař se svou ženou se za dohledu obrovské vyšklebené kočky o něčem dohadovali.

16

16. V jednu chvíli Alenka bojovala s hracími kartami, které ji měly odvléct do vězení a najednou... se probudila ve své zahradě a z tváře si odhrnula listí, které na ni napadalo. Byl to snad všechno jen sen?

15

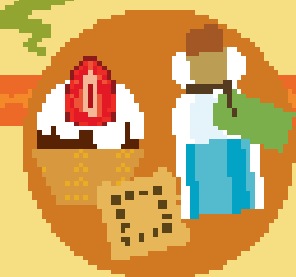
15. Když hra dospěla do svého konce, vzal Gryfon Alenku za Paželvem, který jí povídal o tanci jménem humří čtverylka. Vyprávění však přerušila Královna, která Alenku odtáhla k soudu, kde ji obvinila z toho, že je příliš vysoká – což bylo vskutku nepřipustné!

4. Plakala tak moc, až se její slzy proměnily v jezero a Alenka, která se mezitím opět zmenšila, v něm plavala společně se spoustou různých zvířat. Když se z jezera dostali, ocitli se celí mokří a uzimění na krásné pláži, kde se rozhodli zahřát tím, že uspořádají závody. Alenka z toho všeho byla celá zmatená.

3

3. Alenka si najednou všimla, že na stole leží také lahvička a malinký koláček. Když si z lahve trochu upila, ohromně se zmenšila. Pak si ukousla kousíček z koláče a vyrostla do velikosti obra! Jak se ale takhle dostane do dveří? Bylo jí samé sebe tolik líto, až začala ronit velké slzy.

4

6

5

5. Dále se naše malá hrdinka vydala do lesa. Tam narazila na dům bílého králíka a vešla dovnitř. Zcela nerozumně neodolala a ochutnala trochu z lákavých sladkostí, které tam našla, a okamžitě začala znovu růst, a to tak moc, že aby domeček nezničila, musela ruce i nohy prostrčit okny. Ach, jak se jen bílý králík vylekal!

10

10. Když Alenka od domu odcházela, zahlédla tu stejnou na pohled přátelskou kočku. Ta měla zvláštní schopnost a dokázala jen tak zmizet a pak se zase znenadání objevit přímo před holíččinýma udivenýma očima. Než se ale kočka nadobro vypařila, prozradila Alence, kudy se má dát, aby došla přímo ke Kloboučníkovi.

11

11. Poznala ho v mžiku oka: jednalo se o vysokého pána s obrovským kloboukem. Seděl u stolu prostřeného k čajovému dýchánku a společnost mu dělal zajíc. Stůl se prohýbal pod váhou mnoha hrníčků a sušenek, které Alence velmi chutnaly. Alespoň do té doby, než měla tu čest být účastna jednoho z nejpodivnějších rozhovorů svého života.

12

12. Když se Alenka rozhodla Kloboučníka opustit, vydala se hlouběji do lesa a došla až k mohutnému stromu, jenž měl v kmenu dveře. Kolem něj stála hromada směrovek, ale když Alenka nakoukla do dveří, uviděla za nimi překrásnou zahradu, do níž se chtěla celou dobu dostat. Dlouho se nerozmýšlela a vešla do nich.

14

14. Alenka si zprvu myslela, že trochu přehánějí – kdo by se kvůli něčemu takovému rozčiloval, že ano? Když se ale s nemilosrdnou Srdcovou královnou setkala, všechno pochopila. Její Výsost donutila Alenku, aby s ní hrála hru s velmi pochybnými pravidly. Místo kriketové pálky musela používat plamenáka a místo míčku maličkého ježka.

13

13. První věc, jíž si v zahradě všimla, na ni zapůsobila dost podivně. Několik oživlých hracích karet se ze všech sil snažilo přemalovat bílé růže načerveno. Rozhodly se to tak udělat, protože omylem vysadily růže špatné barvy a bály se, že by je za tuto chybu Srdcová královna krutě potrestala.

